

Τά δίκτυα, τὰ μετάξωτα; ἐις τὸν Χιονᾶ τὴν βρύση.
 Πάγει ἡ πέρδικα νὰ πιῇ καὶ πιάνετ’ ἀπ’ τὴν μύτη.
 „Ἀχαμονοπιάσ” με κυνηγὲ· τώρ’ ἡ ψυχή μου βγαίνει.“—
 Καὶ μὲ τὸ ἀχαμονοπιάσματα κόμνει φτερὸς καὶ φεύγει.
 „Ωρα νὰ σ’ εῦρῃ, κυνηγὲ, ἀχαμονοκυνηγάδη,
 Αργῆτες τέτοιαμπ πέρδικα, νὰ σοῦ τὴν πάρονν ἄφθοι.

33. Τῆς τούρκισσας τὸ βάλτισμα.

Φεγγαράκι μου λαμπρὸν
 Φέγγε καὶ περπάτειγε,
 Γιὰ νὰ σὲ φωτίσομε
 Διὰ δνὸς Γραικόπουλα
 Καὶ Γρεβενητόπουλα·
 Ξήραν Τούρκαν δούλευαν,
 “Ολ’ ήμέραν στὸν ζυγὸν,
 Τὸ βραδὺ στόν κρεμασμόν.

„Βρὲ παιδιὰ Γραικόπουλα
 Καὶ Γρεβενητόπουλα,
 Γένεσθε Τουρκόπουλα,
 Νὰ χαρῆτε τὴν Τουρκιὰ,
 Τ’ ἄλογα τὰ γλίγωρα,
 Τὰ σπαθιὰ τὰ δαμασκιά.“—

„Βρὲ κυρά μου Τούρκισσα,
 Γένεσαι καὶ σὺ Ρωμιὰ,
 Νὰ χαρῆσ τὴν λαμπρὰ
 Μὲ τὰ κόκκινα τὸ αὔγα
 Νὰ χαρῆσ τὴν ἐκκλησιὰ
 Τὸ ἄγιον ...“

